

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: Z. F., narozen X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 12. 2019, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 12. 2019, č. j. X, a ze dne 8. 10. 2019, č. j. X, **se zrušují** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 600 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasně podanou žalobou domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované ze dne 20. 12. 2019, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námítky proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2019, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž žalovaná s odkazem na § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) rozhodla, že se žalobci ode dne 8. 11. 2019 odnímá invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 30. 9. 2019 žalobce již není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

%. Současně žalobce navrhl, aby soud žalované uložil povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že ve správním řízení nebyl dostatečně zjištěn jeho zdravotní stav, tedy skutkový stav věci. Při posuzování jeho zdravotního stavu byla přítomna vždy jen lékařka a tajemnice, nikoliv však odborný lékař specializovaný v oboru dermatologie, což je v rozporu s požadavkem na složení posudkové komise dle § 16b zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o organizaci“).
3. Dále žalobce sdělil, že žalovaná při svém rozhodování vycházela z neaktuálních lékařských zpráv, které byly v době rozhodování více jak půl roku staré, ačkoliv žalobce žalovanou upozorňoval na to, že doposud nemá k dispozici závěrečnou lékařskou zprávu z operace, při které mu bylo odebráno varle. Žalobce doplnil, že žalovaná si měla vyžádat a zjistit aktuální lékařské zprávy o chronickém onemocnění žalobce, přičemž v době rozhodování žalované nebyl zdravotní stav žalobce ještě ustálen. Žalobce dodal, že po uzavření jeho případu ze strany žalované, došlo u žalobce k recidivě onemocnění a dalším komplikacím.
4. Žalobce konstatoval, že žalovaná se nikterak nezaobírala skutečností, že při prvním lékařském vyšetření žalobce byla přítomna i tajemnice bez lékařského vzdělání, ačkoliv šlo o velmi intimní vyšetření v oblasti genitálií žalobce, přičemž žalobce nebyl požádán o udělení souhlasu s přítomností tajemnice u tohoto citlivého vyšetření, ačkoliv její přítomnost nebyla u daného vyšetření nezbytná. Uvedenou skutečností došlo k zásahu do intimní oblasti žalobce, kterou žalobce vnímal jako ponižující.
5. Žalobce uvedl, že žalovaná měla prvostupňové rozhodnutí zrušit, a nikoliv jej nahradit vlastním rozhodnutím. Doplnil, že prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, nelogičnost, nedostatečnosti a formálnosti, kdy v něm byla toliko konstatována zákonná ustanovení týkající se odnětí invalidního důchodu s odkazem na to, že bylo rozhodnuto na základě zákonných ustanovení.
6. Žalobce rovněž namítl, že mu není zřejmé, z jakého důvodu byla z celé řady onemocnění, kterými žalobce trpí, právě hidradenitis suppurativa stanovena jako rozhodující příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti. Žalobce zdůraznil, že stanovení uvedené rozhodující příčiny považuje za účelové.

Vyjádření žalované k žalobě

7. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále především uvedla, že žalovaná posuzuje invaliditu fyzických osob podle § 5 písm. i), § 8 odst. 1 písm. a) a § 8 odst. 9 zákona o organizaci v obsazení jediného lékaře. Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí dle § 16b zákona o organizaci posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost fyzických osob pro účely přezkumného soudního řízení ve věcech důchodového pojištění. Žalovaná s odkazem na § 8 odst. 3 písm. a) zákona o organizaci uvedla, že lékařskou prohlídku provedla okresní správa sociálního zabezpečení v termínu určeném na základě žádosti správního orgánu, který vedl řízení, pro jehož účely byl posudek žádán. Doplnila, jestliže u žalobce došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu po posledním lékařském posouzení zdravotního stavu, mohl žalobce podat novou žádost o invalidní důchod.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústní jednání soudu

8. Z ústního jednání před soudem, které se konalo dne 22. 8. 2023, se žalovaná písemně omluvila.
9. Žalobce uvedl, že trvá na podané žalobě, přičemž soud by měl definitivně rozhodnout na základě znaleckého posudku ze dne 10. 5. 2023. Žalobce sdělil, že mu invalidní důchod neměl být odňat a že řízení před soudem trvalo nepřiměřeně dlouho, a to bez jeho přičinění. Podle žalobce soud neměl věc vracet správnímu orgánu, ale měl rozhodnout sám, neboť správní orgán měl dostatek času, aby rozhodl správně.
10. Soud při jednání podle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování posudkem a protokolem o jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 13. 10. 2020, sdělením Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové ze dne 1. 2. 2021, posudkem a protokolem o jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové ze dne 25. 3. 2021 a revizním posudkem ze dne 10. 5. 2023 MUDr. J. V.
11. Žalobce shledal závěry posudku ze dne 13. 10. 2020 a revizního posudku ze dne 10. 5. 2023 správnými. V konečném návrhu žalobce žádal vyhovění žalobě a přiznání náhrady nákladů řízení vynaložených za právní zastoupení dle obsahu soudního spisu.

Posouzení věci soudem

12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
13. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu bylo vydáno na základě posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín MUDr. L. M., která dne 30. 9. 2019 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce bylo zdravotní postižení uvedené v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), a to v kapitole XII, položce 1a. Míra poklesu pracovní schopnosti činila podle posudkové lékařky 15 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšila o 10 % na celkových 25 %. Na základě tohoto posudku žalovaná vydala dne 8. 10. 2019 prvostupňové rozhodnutí, jímž Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobci odňala invalidní důchod ode dne 8. 11. 2019, jelikož jeho pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 25 %.

15. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 28. 11. 2019, který vypracovala posudková lékařka Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „LPS“) MUDr. E. V. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla ke shodnému závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XII, položce 1a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti činila podle posudkové lékařky 15 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšila o 10 % na celkových 25 %. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 20. 12. 2019, jímž byly námitky žalobce zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
16. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejmeně o 35 %. Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejmeně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejmeně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejmeně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
17. Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejmeně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejmeně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
18. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

19. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
20. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.
21. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda u žalobce skutečně došlo ke vzniku invalidity a zda tento stav trval ke dni vydání napadeného rozhodnutí. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce potřebnou dobu pojištění získal.
22. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky LPS, o míře poklesu žalobcovy pracovní schopnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění (k úloze posudkových komisí při hodnocení zdravotního stavu žadatelů v důchodových věcech srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č. j. 5 Ads 4/2003-35). Tato posudková komise nově posoudila celkový zdravotní stav žalobce a pokles jeho pracovní schopnosti.
23. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek ze dne 13. 10. 2020 byl vypracován po studiu a zhodnocení žalobcova zdravotního stavu na základě předložené spisové dokumentace Okresní správy sociální zabezpečení Děčín, spisové dokumentace námitkového řízení, zdravotnické dokumentace praktické lékařky MUDr. P. T., lékařské zprávy MUDr. E. H. z kožní ambulance Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem ze dne 23. 1. 2019, lékařské zprávy MUDr. G. Č. z Urologické ambulance Nový Bor ze dne 9. 12. 2019, lékařské zprávy MUDr. D. S. z Gastroenterologie Krajské nemocnice Liberec ze dne 16. 7. 2019, lékařské zprávy prim. MUDr. J. M. z Urologické ambulance Nový Bor ze dne 2. 10. 2020 a z vlastního vyšetření žalobce při jednání posudkové komise. Dále je z posudkové dokumentace patrné, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla posudková komise k dispozici. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 %.

24. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti byly chronické zánětlivé projevy s tvorbou abscesů a píštělí v souvislosti se základním onemocněním hidradenitis suppurativa, přičemž kauzální léčba není známa a léčí se toliko projevy nemoci. Proto posudková komise hodnotila míru poklesu žalobcovy pracovní schopnosti podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to podle kapitoly XII, položky 1b. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška míru poklesu pracovní schopnosti 30-40 %, a vzhledem ke zjištěnému stupni postižení zdravotního stavu a pracovnímu zařazení žalobce podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky stanovila posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti ve středu pásma na 35 %. Posudková komise zohlednila rovněž skutečnost, že žalobce nezvládá dlouhodobě vynucenou polohu vsedě a je pro něj vhodná lehčí fyzická práce bez zvedání těžkých břemen s vyloučením nepříznivých klimatických podmínek s dostupnou hygienou. Platnost posudku byla stanovena na pět let.
25. Ve vyjádření k posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 13. 10. 2020 žalovaná namítala, že nesouhlasí se závěry posudku, přičemž mu vytýkala především to, že v něm nebyly zhodnoceny aktuální lékařské zprávy a platnost posudku byla stanovena na nestandardní dobu. Proto žalovaná navrhla, aby soud nechal vypracovat srovnávací posudek.
26. V důsledku námitek žalované ohledně nepřesvědčivosti odůvodnění posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 13. 10. 2020 soud nejprve požádal o doplnění předmětného posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem. Tato komise se však již nemohla sejít v totožném složení, aby mohla předmětný posudek doplnit, a proto soud požádal o vypracování srovnávacího posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové za účelem určení, zda žalobce byl invalidní či nikoliv, a pokud ano, tak s jakým procentním úbytkem pracovní schopnosti.
27. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 25. 3. 2021. Žalobce nebyl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (lékařské zprávy odborného lékaře v oboru interního lékařství MUDr. P. P. ze dne 8. 10. 2020, praktického lékaře MUDr. A. P. ze dne 3. 7. 2019, gastroenterologický nález MUDr. D. S. ze dne 16. 7. 2019, kožní nález npor. MUDr. M. B. ze dne 16. 8. 2019, neurologický nález MUDr. M. K. ze dne 22. 10. 2019, urologický nález MUDr. J. P. ze dne 25. 11. 2019, urologický nález MUDr. G. Č. ze dne 9. 12. 2019, urologický nález prim. MUDr. J. M. ze dne 2. 10. 2020, kožní nález MUDr. H. ze dne 23. 1. 2019, gastroenterologický nález MUDr. A. ze dne 21. 5. 2019, urologický nález z Rumburku ze dne 22. 5. 2019, chirurgický nález MUDr. Q. ze dne 30. 5. 2019, neurologický nález MUDr. K. ze dne 27. 5. 2019 a 3. 6. 2019, urologický nález MUDr. H. ze dne 4. 6. 2019, gastroenterologický nález MUDr. H. ze dne 12. 7. 2019, kožní nález MUDr. R. ze dne 2. 8. 2019, urologický nález MUDr. H. ze dne 3. 9. 2019, gastroenterologický nález MUDr. A. ze Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dne 10. 9. 2019, neurologický nález MUDr. K. ze dne 16. 9. 2019, alergologický nález MUDr. Z. ze dne 17. 2. 2020, urologický nález MUDr. M. ze dne 27. 12. 2019, ortopedický nález MUDr. T. V. ze dne 21. 10. 2020 a revmatologický nález MUDr. J. J. ze dne 18. 2. 2021), spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín, spisové dokumentace z námitkového řízení České správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, spisové dokumentace Krajského soudu v Ústí nad Labem a posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 13. 10. 2020, pak komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo chronické kožní onemocnění hidradenitis suppurativa s anamnesticky uváděnými chronickými zánětlivými ložisky, klinicky lehké funkční postižení, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XII, položce 1a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-15 %. Posudková komise zvolila horní hranici 15 % vzhledem k dalšímu lokalizovanému kožnímu postižení, a to ložiska lupénky. A vzhledem ke skutečnosti, že žalobce trpí dalšími zdravotními postiženími, byla tato hodnota dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10 %, celkově na 25 %. Zdravotní stav žalobce byl posouzen k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 20. 12. 2019. Žalobce tedy nebyl dle závěrů uvedené posudkové komise ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Doba platnosti posudku nebyla stanovena.

28. V posudku posudková komise dále konstatovala, že ostatní postižení žalobce neomezovala nad rámec základního onemocnění tak, že by je bylo možné označit místo hidradenitis suppurativa za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Posudková komise se zabývala polymorbiditou žalobce ve formě středně těžké obezity, ložisek kožních projevů lupénky, bolesti zad, zánětu úponu Achillovy šlachy vpravo a artroskopické operace pravého kolenního kloubu. Žalobce dále prodělal opakovaný zánět pravého nadvarlete, které mu bylo v listopadu 2019 odstraněno spolu s varletem. V roce 2014 byla žalobci po napadení diagnostikována zlomenina spodiny pravé očníce, dle podkladové dokumentace bez funkčně významných dopadu na funkci oka. Uváděn abúzus nikotinu a sledován pro chronický zánět průdušek.
29. Ve vyjádření ke srovnávacímu posudku žalobce především uvedl, že se závěry srovnávacího posudku nesouhlasí, jelikož nebyl jednání posudkové komise přítomen a v podkladech této posudkové komise chyběly některé dokumenty a informace o jeho zdravotním stavu, které byly předmětem námitek proti prvostupňovému rozhodnutí. Aby soud odstranil rozpory mezi závěry posudků posudkových komisí v Ústí nad Labem a v Hradci Králové, ustanovil MUDr. Janu Venclovou, IČO 44592396, soudní znalkyní v odvětví posudkového lékařství, aby ve věci vyhotovila revizní posudek. K ustanovení soudní znalkyně soud přistoupil poté, co se marně pokusil ustanovit jediné dva znalecké ústavy působící v odvětví v posudkového lékařství na území České republiky (podjatost jediného příslušného posudkového lékaře znaleckého ústavu a pozastavení licence znaleckého ústavu).
30. MUDr. Jana Venclová vyhotovila revizní posudek ze dne 10. 5. 2023, přičemž při svém hodnocení vycházela ze spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín a České správy sociálního zabezpečení, z posudků výše uvedených posudkových komisí a lékařských zpráv, které jsou podrobně rozepsány v revizním posudku. Znalkyně dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo kombinované kožní onemocnění se zánětlivými projevy na urogenitálu, ale i jinde po těle, a s projevy poruchy rohovění, tj. zdravotní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

postižení uvedené v kapitole XII, položce 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35 %. Znaleč zvolila horní hranici 35 % vzhledem k další komorbiditě s menším posudkovým dopadem – chronický bolestivý páteřní syndrom. Míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nezměnila. Znaleč konstatovala, že invalidita u žalobce trvá bez přerušení od 5. 4. 2016, přičemž omezení pracovních schopností je trvalé. Znaleč dodala, že krční i páteřní postižení je letité, přičemž v čase se zásadně funkčně nezlepšuje. V mezidobí sice došlo opakovaně ke zhojení zánětů v oblasti urogenitálu, ale stav byl jen v klidu, nikoliv vyléčen. Projevy ekzému a lupénky kolísaly, bolesti dolní části zad byly jen tlumené, ale udávané trvale. Pokračovala, že žalobci nelze klást k tíži, že nenavštěvoval pravidelně odborné ambulance, neboť byl od lékařů poučen a vybaven léky tak, aby si je mohl sám aplikovat v případě vzplanutí obtíží, což činil. Schopnost využít dosavadní pracovní zkušenosti, znalosti a vzdělání byla dotčena jen lehce, avšak za roky bez zaměstnání patrně došlo ke snížení až vymizení pracovních návyků, což není důvodem k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti. Nepracovat byla především volba žalobce. Současně znaleč zapochovovala o zachování smysluplného rekvalifikačního potenciálu žalobce a dodala, že žalobce trpí subjektivní pracovní nedostačivostí. Doba platnosti posudku nebyla stanovena.

31. Znaleč rovněž uvedla, že v posuzovaném případě je zavádějící hodnotit každou poruchu zdraví jednotlivě a přiřazovat jí procenta poklesu pracovní schopnosti, byť je legislativa takto většinou využívána. V podstatě je většina existujících posudků chybně zaměřena na diagnózu a na aktuální stav klienta. Je však nutné pracovat více s funkčními poruchami a jejich dopady, s pracovní anamnézou a pracovními schopnostmi klienta. Žalobce má sice úplné střední vzdělání, ale do roku 2008-2009 vykonával práce vyžadující pohyb a delší sezení při administrativních činnostech, což ze zdravotních důvodů nezvládal. Po přiznání invalidního důchodu si žalobce našel práci na zkrácený úvazek, kterou mohl vykonávat z domova, což mu vyhovovalo stran hygienických opatření a možnosti nesedět celou směnu. Znaleč dodala, že hygiena žalobce je podle jedné lékařské zprávy hyperprotektivní, příliš úzkostně prováděná. Popsané nebylo podle znaleč v posudcích oduznávajících invaliditu zohledněno.
32. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že revizní posudek ze dne 10. 5. 2023, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů.
33. MUDr. Jana Venclová stejně jako Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ohodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na 35 %, ačkoliv rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti podřadila pod kapitolu XII, položku 3b, a nikoliv 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity na rozdíl od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem. Znaleč z výše popsaných důvodů odmítla závěr Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila toliko 25 %. Důvodem odlišného hodnocení zdravotního stavu žalobce bylo dle znaleč především to, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové nezohlednila skutečnosti uvedené v odst. 28, a proto soud považoval revizní posudek za úplnější a přesvědčivější a přiklonil se k jeho závěrům, přičemž v něm bylo reagováno na nedostatky vytýkané žalobcem srovnávacímu posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

34. Z revizního posudku je zřejmé, že zdravotní stav žalobce byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace. Jak je výše uvedeno soud považuje revizní posudek za úplný a přesvědčivý a neměl důvod zpochybnit závěry znalkyně. Závěry revizního posudku se nejeví zjevně nelogické či svévolné, naopak je soud hodnotí jako přesvědčivé a dostatečně odůvodněné pro přijatý závěr. Je třeba zdůraznit, že odborné posudkové závěry nepodléhají hodnocení soudu z hlediska jejich správnosti, neboť k tomu soudci nemají odborné lékařské znalosti. Soud rovněž podotýká, že revizní posudek se shoduje se závěrem posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem stran procentuální míry poklesu pracovní schopnosti žalobce.
35. K námitce, že při prvním lékařském vyšetření žalobce byla přítomna i tajemnice bez lékařského vzdělání, ačkoliv šlo o velmi intimní vyšetření v oblasti genitálií žalobce, přičemž žalobce nebyl požádán o udělení souhlasu s přítomností tajemnice u tohoto citlivého vyšetření, ačkoliv její přítomnost nebyla u daného vyšetření nezbytná, soud konstatuje, že tato otázka není nyní v projednávané věci relevantní, přičemž žalobce měl v řízení před správními orgány možnost vznést stížnost proti postupu správního orgánu nebo proti nevhodnému chování úřední osoby podle § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
36. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu.
37. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Jelikož stejnou vadou jako napadené rozhodnutí je zatíženo i prvostupňové rozhodnutí, přistoupil soud i k jeho zrušení podle § 78 odst. 3 s. ř. s. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby ve věci žalobce znovu rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v prvním stupni.
38. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 2 600 Kč. Náhrada se skládá z částky 2 000 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce JUDr. Pavla Kiršnera, advokáta, po 1 000 Kč podle § 7 bod 3 a § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 písm. d) AT] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta v podobě režijního paušálu za dva úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT. Soud neuznal jako důvodně vynaložený náklad vyjádření ze dne 26. 11. 2020 k posudku Posudkové komise Ministerstva práce sociálních věcí v Ústí nad Labem, neboť toto vyjádření obsahovalo toliko souhlas se závěry uvedeného posudku.
39. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. bylo možné vycházet toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 20. 12. 2019, a případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže, které by nastaly po 20. 12. 2019 a které by měly být řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 22. srpna 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.